

ועדת החקירה - מלחמת יום הכיפורים

"
י"ד בשבט תשל"ד
6.2.1974

לכבוד
רס"ן עוזר מגידו,
רחוב פיכל 8,
הל-אביב

רס"ן נכבד,

הנני מאשר בחורה קבלת מכתבך מיום
26.1.74, ומודיעך כי הנושאים שהעליתו ייחקרו
במסגרת פעולותיה של ועדה זו.

ככבוד רב,
מ. א. א. א.
דוד כרטוב, שופט
מוזכיר הוועדה

26.1.74

אל ועדת החקירה.

לאחר התלבטויות רבות ושכנועים מצד מפקדים וחברים לנשק, החלטתי לכתוב אליכם, אינני משוכנע כי חקירתכם תרד עד לרמת יחידה בסדר גודל שלי, אך יתכן כי הפרטים יוסיפו לתמונה הכללית.

הנני משרת כמ"פ בגדוד 257, חטיבה 421, אוגדה 143. ביום כפור הוצעתי טלפונית בשעה 11:30, ובשעה 13:00 הגעתי למפקדת החטיבה בשדה תימן. פגשתי שם את המג"ד שלי (סא"ל שמעון בן שושן) שעדכן אותי במה שקורה ואמר לי שאני מקבל 10 טנקים מבה"ד 20 (בית הספר לחימוס). שלחתי למקום אחד הממ"ם ששלפן מהדרך, המ"ם צלצל אלי מבה"ד 20 בסביבות 16:00 והודיע כי המצב חמור, ואין עם מי לדבר. נסעתי למקום ברכב שלי והגעתי בשעה 18:00. מצאתי את הטנקים מפוזרים על פני הבסיס כאשר הם מפורקים לחלוטין - תובות ללא צריחים, ללא מנועים, ללא מיכלים וכו'. בסככות נמצאו רק שומרים ומפיהם למדתי כי האנשים הצריכים לעבוד על הטנקים נמצאים בחדר האוכל. התפלאתי על כך לא מצאו לנכון לחסוך זמן ולהביא את האוכל לסככות. הלכתי לחפש את מפקדי הבסיס. מפקד הבסיס התנהג כמי שמושה לי טובה בהקדישו לי מזמנו והפנה אותי לסגנו (לא שהיה עסוק בישיבה או דבר דומה, הוא הסתובב בחוסר מעש בחזית לשכתו, אבל טפול אישי בזרוז העבודה לא נראה לו כנראה בחיוני). נגשתי לסגן מפקד הבסיס (נדמה לי ששמו רס"ן אריה פלריידו). בקשתי לדעת מי אחראי על העבודה ומדוע אין עובדים. הוא אמר לי שעל העבודה אחראי טרן יעקב קריגר, וכי אפנה אליו. לאחר שהתרוצצתי לחפשו ולא מצאתיו חזרתי לסככות לראות כיצד מתקדמת העבודה. מצאתי שומרים אחרים שעדכנו אותי כי החיילים כבר שיימו את ארוחתם וכנראה נמצאים כעת בהפסקת שק"ם. חזרתי למפקדת הבסיס, את המפקד לא מצאתי, נכנסתי ללשכת הסגן.

הודעתי לו על המצב ונסיתי להבהיר לו כי אני צריך לצאת עם שנקים אלה למלחמה, וכי אני צריך לצאת אתם משערי הבסיס עוד באותו לילה. תגובתו היתה כי לפי מסמך שבידו על השנקים להיות מוכנים רק בעבור 36 שעות. הסברתי לו שאינני יכול להלחם עם המסמך שבידו. וכי עלי להגיע עם השנקים למלחמה, וכי אני מתכוון "לשבת" עליהם ולנדנד עד שאראה את העבודה מתבצעת ומסתיימת. הסגן הציע לי ליסוע הביתה ולבוא בבוקר. אמרתי לו שאשב אצלם כל הלילה וכל זמן שידרש, וכי גישתו בהתחשב בכך שיש מלחמה מפתיעה ביותר. הוא פנה כי הוא לא יתן לי להשת לשנקים, ורס"ן נוסף ממפקדת הבסיס (כסוף שער, מוכן לבוא לזהותו) הוסיף כי מצדם לא אכפת אם השנקים יגיעו או לא יגיעו למלחמה. לאחר חלופי דברים קשים נסעתי לת"א, התקשרתי עם המח"ט בשדה תימן, וספרתי לו על הנעשה. המח"ט הורה לי ליסוע מיד לסדנא גייסית 650 ולקבל שם 10 שנקים אחרים.

סכום מסקנות עד כאן :

- א. מי שקבע מקורות שנקים לחטיבה 421 בתכנון לחירום לא טרח לבדוק מה מצב השנקים בבה"ד 20, אלא יצא ידי חובתו פ"י כך שקבע כי 10 שנקים ימשכו משם. עד כמה שידוע לי, השנקים בבה"ד 20 הם כמעט תמיד מפורקים לחלוטין, שכן זהו בית הספר שבו מלמדים ומכשירים מכוונאים ואנשי תחזוקת שנקים.
- ב. גישתם של מפקדי הבה"ד לא היתה כמצופה מאנשי קבע המופקדים תמיד על הכנת המערך למלחמה וזה תפקידם, אלא של אנשים שאנניס שאני באתי להפריעם משלוותם. במקום לשתף פעולה ולפעול בקדחתנות היה יחסם אדיש לחלוטין ולא ניתן היה להניעם לפעול בהתאם לנסיבות.

הגעתי לסדנא גייסית ושם כבר ציפו מובילים והטנקים היו מוכנים, וכאן גם קבלתי עזרה רבה מספקדת הבטיס בארגון הטנקים והמלתם על המובילים. אולם נוצרה בעיה חדשה, לאחראי יחידת המובילים היו הוראות להביא את הטנקים לשדה תימן, וכל נסיונותי להסביר לו כי הצוותות והזיווד מחכים בשבטה ואין כל טעם להוריד את הטנקים בשדה תימן שם אאלץ להמתין למובילים אחרים כדי להמשיך לשבטה, עלו בתוהו. צלצלתי למפקד תורן מרכז תובלה במטכ"ל וגם אותו נכשלתי לשכנע. החלטתי להתחיל קודם כל בנסיעה ולהסדיר את הפנין בשדה תימן. רצתי עם הרכב שלי לשדה תימן והגעתי ללשכת הסמח"ט. הפקידה אמרה לי שהסמח"ט הורה לא להעירו (?). מצאתי לנכון להעירו ולהציג לו את הבעיה. הפתרון היה - "כשיגיעו המובילים הבא אלי את האחראי, בעצם לא, אני עיך, לכן תביא אותו לסגן מפקד האוגדה שהוא יפתור את הבעיה, כנה בבקשה את האור בחדר". אלו הוחל כבר אז בפתרון הבעיה יתכן שלא היה חל עיכוב. כפי שקרה, נאלצתי לחכות להגעת המובילים, לקחתי את האחראי לסגן מפקד האוגדה והלה, רק לאחר ששכנע את רמ"ט פיקוד דרום הצליח לתת הוראה לאחראי של 10 המובילים להמשיך לשבטה. אגב, האחראי דרש את ההוראה בכתב. עקב הטפול הזה התעכבה השיירה בשדה תימן רק 45 דקות.

מסקנות עד כאן :

ג. בשביל מה יש מרכז תובלה ברמה מטכ"לית אם אין הוא יכול לענות בדיוק על בעיות כאלו, ויש צורך לגזול מזמנם של מפקדים בכירים ביותר כדי להכריע בזוטות כאלו.

ד. שוב, התייחסותם של אנשי צבא הקבע ונכונותם למילוי תפקידם.

הגעתי בשעה טובה לשבטה. הסתבר שהגעתי לפני כל החיילים. עם בוקר הגיעו החיילים והסתברו לי 2 דברים. ראשית, מהפלוגה המקורית שהוקמה באימון ההקמה של הגדוד באפריל, נגרעו 2 צוותים שמפקדת גי"ש החליטה משום מה להציבם להסבה לשוט. דבר זה גם גרע מגיבוש הפלוגה וגם גרע לחוסר של 2 צוותים בפלוגה. לאחר המלחמה הסתבר לי ש- 2 הצוותים עדין לא הוסבו לשוט, לכן נפלו בין 2 הכסאות וחלקם נצל זאת ולא התגייסו. רובם התנדבו ליחידות שונות, וכמובן שכולם חסרו לי. שנית, בחודש אוגוסט עבר הימ"ח החטיבתי ממחנה חסה למחנה שדה תימן. לי נודע הדבר במקרה, אולם איש בשלישות החטיבה לא דאג לנכון להודיע זאת לחיילי החטיבה, כך שרבים בזבזו זמן רב בכך שנסעו קודם לחסה.

לגבי הכנת הטנקים לפעולה התברר כי זיווד, תחמושת, נשק וקשר עלי לקבל במקום. המג"ד הורה לי לחמש מהבונקר של שבטה. נסעתי לשט עם הטנקים. במקום שרר אי סדר מוחלט. לא היה כל אחראי ולא היה עם מי לדבר. פלוגות טנקים רבות, שלנו ואחרות, עמדו במקום, וכולם התכפלו על הבונקר וחטפו מכל הבא ביד. בתושיה ובחירוף נפש ובהרבה מזל הצלחנו לתמש את כל 10 הטנקים חימוש מלא פרט לרמוני עשן וזיקוקים. לאחר מכן קבלתי ציוד קשר שהיה בו הכל פרט לפתילים המחברים את כונני הטנקיסטים למערכת שבטנק.

בשעה 09:00 ביום א' היה מצב הפלוגה כדלקמן - 10 טנקים מצוותים, מחומשים ועם קשר פרט לפתילים, 9 צוותים מלאים, מה שהיה חסר - זיווד מלא וצל"ם.

שלחתי את הסמ"פ (סרן יוסף קליין ז"ל) ברכב שלי למחסן ציוד קשר של הפיקוד בבאר שבע, ובאורה פלא שעד היום לא ברור לי (עד כמה שאני זוכר ספר לי שפרץ איזה מחסן שם) חזר עם פתילים. במצב זה עמדתי עם הפלוגה לאורך הכביש בשבטה כשהיא מוכנה לתנועה ומחכה רק לזיווד וצל"ם.

על הכביש לצדי עברו כל יחידות פיקוד דרום, ומפח הנפש היה כזה שקשה לתארו. בשעה 16:00 פקעה סבלנותי והחלטתי להתחיל לנוע (על שושראות כמובן) ללא הזיווד והצל"ם. לחוליה הטכנית הפלוגתית לא ניתן הנגמ"ש/זחל"ם שבתקן, ובליט ברירה העמסתי אותה עם ארבע הכלים על רכבי הפרטי וכך נסעה במשך עשרת הימים הראשונים למלחמה. מסקנות עד כאן :

ה. רשלנות חמורה של השלישות ברמת הגייס וברמת החטיבה, הן בנושאי תכנון כ"א, והן בנושא עדכון אנשי המלואים לגבי מיקום יחידתם, ו. בדומה לטנקים, מי שקבע מקורות זיווד, תחמושת, קשר וצל"ם לחטיבה 421 עשה מלאכתו כלאחר יד מבלי לודא שכל הפריטים אמנם נמצאים במקום ו/או יש מי שדואג להביאם ליחידה. כנ"ל לגבי רכב המנהלה הפלוגתי.

לא אאריך בתיאור תלאות הנסיעה על שרשראות עד רפידיים. אצין רק שלפריסת הזחלים הרבות שקרו בדרך, עקב מצבם הרעוע של הזחלים ועקב הדרך הארוכה שטנקים אינם בנויים ומתוכננים לה, לא היה לי פתרון מחוסר זיווד. למזלנו הצלחנו לקבל מספר פריטים מיחידות שרמנים שיש מספר אלמנטים זהים לפטון בזחל שלהם, וכך הצלחתי להחזיר חלק מהטנקים אל הדרך. (חוליות דזרביות כמובן שלא היו בנמצא). בשעה 04:30 הגעתי לרפידיים עם 6 טנקים ושם קבלתי הוראה מהסמג"ד להמתין לזיווד. בשעה 08:00 הגיעו מאי שם 2 משאיות לייילנד עם זיווד שהיה בו הכל פרט לפריטים הבאים: מקלעים, משקפות, אפיסקופים לנהגים. קבלתי עזרה רבה מק. אפסנאי של גד" 77 מחט" 7 שליד מחנהו חנית, וממנו גם נודע לי שבמצל"ח רפידיים יש 10 מקלעים. שלחתי את קצין החימוש של הגדוד שלי עם הקצין הנ"ל למצל"ח. מפקד המצל"ח (קצין בדרגת וט"ן) סרב לתת את המקלעים שאמנם נמצאו אצלו מבלי הוראה מלמעלה. זמן יקר בוזבז בכדי לשלפן למפקדת מצל"ח והאישור ניתן. אז דרש מפקד מצל"ח רפידיים תעודת

ספק חתומה, ואף כי נמצאה כזו אצל הקצין מגד' 77 סרב לקבלה כי איננו מיחידתי. 2 הקצינים חזרו אלי בנושת פנים, ואני רדפתי בדרכ שלי אחרי קצין האפסנאות החטיבתי שעבר לפני כן על פני, כדי להשיג געודת ספק. בחצי הדרך לסטה נואשתי מהמרדף, חזרתי לפלוגה והחלטתי להמשיך ללא המקלעים.

מספר ק"מ לפני טסה המתין לי מ"פ מפקדה של הגדוד, וקבלתי אפיסקופים לנהגים ותדלוק. יצרתי קשר עם הגדוד שלי כשעדין אין לי מקלעים ומשקפות, וכמו כן אין בידי ובידי קציני מפות של השטח. בשעה 12:00 הצטרפתי לגדוד.

באותו יום, יום ב' ה- 8.10, בשעה 17:00 עלתה פלוגתי על יעד שנקרא "חמוטל" בגזרה המרכזית של התעלה. עם עלייתנו ליעד נתקלנו בחי"ר מצרי רב ובאש נ.ט. חזקה. לא היו מקלעים להשיב באש, וכ"כ לא היו בידי המפקדים משקפות כך שלא ניתן היה לאתר את המטרות או לגלות מי יורה עלינו. בקרב זה נפגעו 3 טנקים של הפלוגה. טנק אחד נותר בשטח ואנשיו נעדרים עד היום. אני עצמי נפגעתי ופוניתי בהרגשה קשה מאוד שאני משוכנע בה עד עכשיו, כי לו הייתי מצויד כהלכה למלחמה היו פני קרב זה אחרים, וחיי אנשים היו נחשכים.

מ/987528 רט"ן עווד מגידו

מ"פ מ', ג"ד 257

כתובת אזרחית - רח' פיבל 8, תל-אביב.

174.

ה'תש"ח חקירה

למאן המכאולו רבא וזכרון

העצום והמרים לזכר, המטות אברה אל ש. און
לזכר ב חקירות רבא על אברה יונה בסדר
הזכר אל, אל ימן ב העולם און למאן

א"י, 4/19/43

הנני נותן כיום בקצב 257, תורה 43

היום יפור הוצאת לעולם ביום 1130, וסדר
1300 המלח לזכר המלכה בסדר זה. המלח

אל המלך (ס"א"ל) און בן (ס"א"ל) און
בני יונה ואני און און 10 און אברה
ס"א"ל (בן המלך) און און און און און

במלך און און און און און און און און
און און און און און און און און און און

און און און און און און און און און און
און און און און און און און און און און

און און און און און און און און און און
און און און און און און און און און און

און און און און און און און און און און
און און און און און און און און און און

און און און און און און און און און און
און און און און און און און און און און

אשר כי הוא שם יתן לו את המעלה והתן ואלו
ולשמה נהגים (כיוון שכל האדם הוא אצל המלאך)
היות כי מידם לא יוכלו להם האלקים יתן או לא
יתן אלא מה שירצה. למה שאם ירצה יתן אלא
יחלוקה עם המלאך בפייה תמן, ופיהו לא אל האלקים
יהיה הנה עי - עיניו זה כפינו גייסו סוף
שמהו ונתן לשם כל האלקים אחרים.

סגור וסקרוה לך כאלו:

א. כי לעת לעת אלקים אחרים ואלו בגנותו
אחרים לא יתן אלא מה שירצה ואלו האלקים אחרים
שם, אלא יבא יצי חומר לך כפי אלקים כי
אלו אלקים יתן ואלו אלקים אחרים ואלו אלקים אחרים
האלקים אחרים שם הם כל אלקים אחרים אחרים
שם זה היה הטעם שכל האלקים אחרים
אלו אלקים אחרים ואלו אלקים אחרים
האלקים אחרים שם אחרים אחרים אחרים אחרים
אלו אלקים אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים
אלו אלקים אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים
אלו אלקים אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים
אלו אלקים אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים
אלו אלקים אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים
אלו אלקים אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים

האלים אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים

מאבנים שהטעמים היו מוכנים, ונתן להם נאמר לזכור
ובה ממשפט יבסיס באיסוף האגדים והלשונות המאבנים.
אולם נזכרה בקרב הדסה, לאוריא ישיב המאבנים היו הולך
להבין את הטעמים לשבד ג'מן, נה נסיונות להסביר על
כי בצורה והציווה דברים במבטח ואין כל אלה לחזרה
זה הטעמים בשבד ג'מן לשי אגדת המאבנים אורח
עני המשיך לשבד, על ברובו בצורה המפוזר ג'מן
מכך נראה במבטח וקם אלא נשאר לשלל המאבנים
אחריהן קוצים כל בקניה והסביר את המאבנים בשבד ג'מן
יבנה קם הינה שלי ע'גרה ג'מן והמאבנים לשבד המאבנים.
הבקיבה אורה כי המאבנים הורה לא ע'גרה (2) ג'מן
לכבוד המאבנים והציווה את המאבנים המאבנים הורה -
כשישק המאבנים הבא את המאבנים, בקצב אלא,
אין ע'גרה, אמן ג'מן אלא אכילת המאבנים לראש ישר
אל המאבנים, ככה במקום את המאבנים המאבנים. אלא הורה
כבר את המאבנים והורה ישר ללא היה את המאבנים. כל
למקרה, נאמר המאבנים המאבנים המאבנים, אלה את
המאבנים אמן המאבנים המאבנים והורה, יק אלה לשלל
אל המאבנים המאבנים המאבנים המאבנים המאבנים המאבנים
10 המאבנים המאבנים המאבנים המאבנים המאבנים המאבנים
המאבנים המאבנים המאבנים המאבנים המאבנים המאבנים
בשבד ג'מן רק 55 בקור
מספר המאבנים המאבנים

א. בתחילת דבר יס. אינני מאמנה ברמה גבוהה מאשר אמי און
 היות יבוא לעולם בפועל אל בעל-באנו, ויש צורך
 לעצמו לעצמו של מעשה בפירוש בילתר כפי
 הדבר האמיתי באותו משאל.

ב. עונה הדין-החוקר של ארצי ~~בפני~~ הקרבן הכוללים
 אלינו ופירוש.

התאזר בקושי מאד להטות את המראה, הסוגיה תחתיה
 שני כל החיים עם בוקר הלא החיים והסוגיה
 ל. ש. דברים ראשונים, מהפחתה הנקווה להיות
 האמת ההרמה של הגדול בארץ, ולכלל ציורים
 למעשה חיים התחילה משום דבר להצביע על סוגיה
 דבר זה עם היותו מתקבץ הפעולה והיא קרובת חומר
 ל. ציורים בפועל. אמנם הלאחיה הסוגיה ל. ש. ל.
 הציורים צדיק לא הטוב למען, אכן נאלץ בון ל.
 הכסא-המלכות נצל צאק ואלו הישיבים. יבוא התחלה
 לעצמה שונת, וכלומר שכלם חסרו ל'. שני. באות
 אוקסל עבר הימים החשיבות מאתה חסה. אמנם
 לכל עולם. ל. נאצל העבר במערה, אולם אינן נשללים
 התחילה לא באה לנכון להוציא צאק לחיים התחלה
 נקל לפניהם העצמו של רב בעל שם ל. קולם חסה
 אכן יבוא הנא החיים אפוליה ~~במקום~~ ואלו
 הדבר-התחלה כיווה, המורה, נשק וקום עלי

זקנה בשלום. הנגיד הורה לי שחיל מהבונקרו של
 לבנה. וספיק לשלם עם הטלפון, בשלום לשר לי ספר
 זרעו. על היה לו אמרני ולאו היה עם לי עברה
 פאלקו טלפון יבנה, שלני ואמרני, אמרו בשלום וטלפון
 הונפקו על הבונקרו וטלפון לבי הבז בידי. הנהייה
 ובתיכון נפל ובהיורה לני הצלחנו לחיל על ל סו
 האקנים תמיד עלה פיל לימוני טלפון וצ'וקוס. זמני
 זמן קבוצה ציוני קלב עליה בו הא פיל לשישלים
 המהירים מה טלפון הטלפונים אמרני לבאק.

באק 89000 היום אל היה מצב הפאק

כצלקמן - טלפונים מצולמים, מחולקים ועם קלב פיל
 לשישלים, 9 צולמים מליני. מה עליה חסר - ציוני
 זמני וצ'וקוס.

שמוני מה הכנים (סרון יאמן) קליין ז"ל בוכה
 פיל לימוני ציוני קלב על הפקוד בבתי טלפון, ובאליח
 פיל לבי היום על בתי לי (עבד עדה טלפון זמני טלפון
 לי טלפון זמני לימוני טלפון לימוני טלפון. בלבי
 על זמני על הפאקו טלפון לימוני טלפון טלפון טלפון
 לימוני טלפון לימוני טלפון לימוני טלפון. על הכנים
 לבי לימוני טלפון לימוני טלפון לימוני טלפון, ולימוני טלפון
 היה כזה קלב לימוני. באק 89000 טלפון טלפון לימוני,
 והטלפון לימוני טלפון (על לימוני טלפון) על לימוני
 לימוני והכנים. לימוני הטלפון לימוני על לימוני

הנאמ"ם / זואל'ם שבתן, ופיה ברורה הקמיתו אלה
עם אישתי הפלים כל רכבי הפיט' וכך נסוף בלשן
עליו הימים היטלתיים אלאמה.

מספר זה בא / :

ה יללנו חמורה של הללילה בולטת וז"ס אהיה
החסיבה, הן בנולדו רכנן ז"ל, והן בנולדו
לכדון אלף המלאים לכה ליקום יחידים.
א. בזמנה אשוקים, מי ספדך מקורו זיווה, ועמילת
קום וזל"ם אהמרה אפי עסי מאמר כלמור י
דבלי אובא לט הפיטים אלה נלצאים בלתי אלא
יש מי סדולת אהמרה אהמרה. כנ"ל אפי ככה
המחירה היטלתי.

לא אהיו בתיאור תפארת הנסוף אלא לתפארת
על ופיזים. אציון הך שפרסות רכבתיים היבול סרו
הפיר, אקה וזל"ם זכבם היקוצ של המלים וקה
הדוק/ הארובה שטעים אלה בנולדו והגבוליים אה
לא היה לי שדון מחוסר זיווה. אהמרו היבולתי אקה
מטפס פהיטים אהמרה אהמרו שש משפח אהמרו אהים
אסון בפת אהמ, וכך היבולתי אהמרו אהמרו אהמרו
אהמרו (חול'ה וזכר'ה נלבן שלא היו בנולדו).
כנ"ל סדלם הפלתי אהמרו אהמרו אהמרו אהמרו
קבולתי הולתו אהמרו אהמרו אהמרו אהמרו
כנ"ל סדלם הפלתי אהמרו אהמרו אהמרו אהמרו

עם ציון שהיה בה החל פה לשיטתם והבאים ;
 וקבלים, ולקבל, אטיסופים אנתיים. קבלת צורה ובה
 וקבלתם לא יגד גד מתי 7 ללז מנהו חזית,
 ומתי גם ~~היה~~ נוצר ל שביל"ה ופיצים יש סו
 מקבלים. שחתי מה קצין התמוש לא ומצוד שלי עם
 הקצין התיש אנצ"ח. מספר הכל"ה, (קצין בדריה
 וס"ן) סיבה למה את התקלים סאמס נמצאו אצל
 מתי (הואה מלאכה. זמן יקר בוצהו בכדי ללכת אונטה
 לצי"ה והאשר זמן. אז היה מספר מל"ה ופיצים
 ומצוד מספר תומה, ואלו כי נמצאה כזו אצל הקצין מתי
 77 סיבה לקבלה. כי איננו מתיצת. 2 הקצנים הלו
 אתי בהולט פנים, ואני בדמש בדכה שלי אחי קצין
 ואלמנאל התחילת עליה לפני כן א שני, כביאליה
 ואלו מספר. בזכי הדיר אלסה נואליה להולט
 וצירי צפונה והחלטת ארמתי עלי המלצים
 מספר ק"ח לפני מסה המתי א מ"ס ומסרה לא
 מצוד, וקבלת אטיסופים אנתיים אצין. יצאה קלס
 עם המצוד שלי כלאצין אין לי מלצים ולקבלת ואלו כן
 אין בידי אבידו קצין מתי לא השח. כליה מספר
 הציוד למצוד.

באלו יום, יום ה' - ה. 8. 10. 17
 אמת פלג א יצא לקבל "מול" במצרה המתי
 לא הולט. אטי א"מ אץ מתי אטי מתי רב

ואיך ימי. יצרה גם היא מלמדים אהלים באיל, ארכ
 אף היא גיבוי המעשהים ומעשהים שלטון ניהול היה למטר
 אל המורה אל אקולר מי יורה אליו. בקרה זה אפילו
 ב אמרם של הפאנקה, שלט בנה נגדו ואנשיו לעולם
 אף היום. אני זהב אפילו ופיתוי החקלאי יגלה גור
 לפני וטובל היה אף עבדו, כי אל הייג מצויצ נהלים
 אמצעה היא פני רוב זה, אחרים, ווי אילים היו אנסים.

987528 / כח 3316 1131

No. 7, 1957

כתובת אחרת - ח' ח סתם 8, ומ-א-ב-ה